29/08/2021

Κρανίδι: Αρχιερατική εορτή Πολιούχου Τιμίου Προδρόμου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Τιμίου Προδρόμου Κρανιδίου ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης κ. Εφραίμ την Κυριακή 29η Αυγούστου 2021, τιμώντας τον Πολιούχο της περιοχής, Άγιο Ιωάννη.

Το απόγευμα της 28ης Αυγούστου 2021, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Μητροπολιτικό Ναό είχε τελεσθεί ο Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός, χοροστατούντος και πάλι του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ύδρας κ.Εφραίμ.

Τον Θ.Λόγο εκήρυξε ο Πανοσ. Αρχιμ. π. Χριστοφόρος Καραβίας, Αρχιερατικός Επίτροπος Κρανιδίου και προϊστάμενος του Ι. Μητροπολιτικού Ναού.
Παρέστησαν οι αρχές του τόπου και πλήθος πιστών.

Κήρυγμα Εσπερινού Τίμιου Προδρόμου 28/8/2021

π. Χριστοφόρος Καραβίας

«Φαεινὴ καὶ θεοχαρὴς , ὦ φιλοχριστοι , ἡ συνεγείρουσα ἡμας πρὸς ἑορτασμὸν πνευματικὸνπανήγυρις σήμερον» ,

Σεβασμιωτατε Δεσπότα , Πάτερα καὶ Ποιμεναρχαμας, Σεβαστοὶ Πατέρες , Ἐντιμωτατοι Ἄρχοντες τῆςἘπαρχίας μας , φιλεορτοι καὶ φιλαγιοι εὐσεβεῖςχριστιανοὶ ,

Λαμπρὰ καὶ θεοχαρμόσυνη ονομάζει την εορτη πούμας συγκέντρωσε σήμερα γιὰ νὰ εορτάσουμε πνευματικά ὁἌΟσιος Θεόδωρος ὁ Στουδιτης, στην αρχη του εγκωμιουπου συνεθεσε για την Ἀποτομῆ της Τιμίας Κεφαλῆς τοῦΤίμιου , ενδόξου Προφητου Προδρόμου καὶ ΒαπτιστοῦἸωάννου , τοῦ Προστατου καὶ πολιούχου αὐτῆς τῆς ἐνορίαςἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως τοῦ Κρανιδίου.

Ο Τίμιος Προδρομος είναι γιὰ κάθε πιστὸ ο χειραγωγὸς , ο οδηγός του πρὸς τὸ Χριστὸ , ο μεγάλος και ισχυρός πρεσβευτής και βοηθος στον πνευματικό του αγωνα. Αὐτὸς ποὺ προετοίμασε λίγο πρὶν τὴν δημόσια δράση τοῦ Κυρίου τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων γιὰ νὰ Τὸνδεχθοῦν , αὐτὸς ποὺ ἀναγνώρισε καὶ ὑπέδειξε τὸνἀναμενόμενο Μεσσία , ἀπολαμβάνει τώρα τὴν τιμὴ καὶ τὴνἀθάνατη δόξα ,

εὑρισκόμενος πλησίον του ΔεσπότουΧριστού και κατατάσσεται αγιολογικά ἀμέσως μετὰ τὴνΥπεραγία Θεοτόκο. Για τὸ λόγο αὐτὸ σὲ κάθε ὀρθόδοξοναὸ , δεξιὰ ἀπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ στὸ τέμπλο ,ὑπάρχει ἡ εἰκόνα τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Κι ἐμεῖς ἀδελφοί μου , κλήρος και λαός , συναχθήκαμε να τιμήσουμε την εορτή του Βαπτιστού , στο τέλος ενός καλοκαιριού γεμάτου πειρασμούς και δυσκολίες, γεμάτου δοκιμασίες και ανασφάλειες. Και τις μεν δοκιμασίες σε κάθε εποχη τις επιτρεπει ο Θεος, ως αφορμη πνευματικηςεπανεκκινησης των ανθρωπων, ως ευκαιρια γνωριμιας μας με τις πραγματικές διαστάσεις του βιου τουτου και εκδιωξης καθε αυταπάτης αλλα και ως εγερτηριο καλεσμαγια μετανοια και επιστροφή κοντα Του. Ο τρόπος όμως που ο καθενας μας αντιμετωπίζει τις δοκιμασίες διαφέρει και φανερώνει την πνευματική μας κατασταση και ωριμότητα και τον τροπο που βλέπουμε την Εκκλησία και την ζωή μας μέσα σε αυτήν. Και οντως φανερωθηκαν τον τελευταιο καιρο πολλων καρδιων διαλογισμοι, λογισμοί και πράξεις ολιγοπιστίας, διχασμού, ζήλου ου κατ επίγνωσιν, ακρότητες. Επιδείξαμε θανατηφόρα αμέλεια και όχι αγαπητικη συμπεριφορα τοσο στη φυση όσο και στους συνανθρώπους μας . Αυτά όλα ας μας προβληματίσουν έντονα. Ο Τίμιος Πρόδρομος ο κήρυκας της μετανοίας έχει πόλλα να μας διδάξει και να μας επαναφέρει στην πνευματική και ψυχική κανονικότητα, όλους εμάς που τιμούμε την εορτή του.

Οἱ ἑορτές, θὰ σημειώσει σύγχρονος θεολόγος , εἶναι ὁ συνεχὴς τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο προσεγγίζουν καὶ βιώνουν ὁ πιστὸς καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα τὰ θεανθρώπιναγεγονότα. Αὐτὸς ὁ τρόπος δὲν περιγράφεται μόνο μὲἐξωτερικὰ διακοσμητικὰ στοιχεῖα , ἀλλὰ κυρίως μὲ μία ἐσωτερικὴ συνειδησιακὴ τοποθέτηση ἔναντι τῶνγεγονότων. Στὴν ἐνορια, ἡ ἑορτὴ εἶναι διαρκὴς τρόπος ζωῆς καὶ ὄχι ἕνα ἀποσπασματικὸ γεγονὸς ποὺ συμβαίνει μία φόρα τὸ ἔτος. Ἡ σημασία τῶν ἑορτῶν κατὰ τὸν ἹερὸΧρυσόστομο δὲν βρίσκεται τόσο στὸ χρόνο ὅσο στὴνπροαίρεση αὐτῶν ποὺ τὴν ἐπιτελοῦν . Μὲ τὶς ἑορτὲςπαρέχεται ἡ δυνατότητα νὰ ἀφυπνιστοῦν καὶ νὰἀνανεωθοῦν οἱ θεοφιλεῖς ἀποφάσεις τῶν πιστῶν . Εἶναι σημεία αναφοράς και ευκαιρίες ανανέωσης των τοπικών λαϊκών παραδόσεων.

Οὐσιαστικὴ καὶ ἐπάξια μετοχὴ στὴν πανήγυρη τοῦἉγίου μας εἶναι πρωτίστως ἡ λειτουργικὴ καὶ πνευματικὴμέθεξη στὴν προσωπικότητά του , ποὺ ζεῖ διαρκώςλουσμένη στὸ ἄκτιστο φῶς καὶ τὴν εὐφροσύνη τῆςπραγματικότητος τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ. Φῶς , χαρὰ καὶχάρη οὐράνια ζητοῦμε κι ἐμεῖς ἀπὸ τὸ Θεὸ , διὰ τῆςμεσιτείας τοῦ Ἁγίου μας , ποὺ πλουσίως ήδη τὰἀπολαμβάνει καὶ γι΄ αυτό μπορεῖ νὰ τὰ ἀντικαταπέμψει καὶ στὶς δικές μας ὑπάρξεις , καθὼς ὁ καθένας μας δύναται νὰ τὰ δεχθεῖ. Ἡ αὐστηρὴ καὶ ἀσκητική του μορφὴὅπως ἀποτυπώνονται στὴν εξαιρετικής βυζαντινής τέχνης ἐφέστιο Ἱερὰ Εἰκόνα του , ποὺ ἔχουμε τὴν

εὐλογία ὡςπολύτιμο θησαυρὸ νὰ κατέχουμε καὶ νὰ εὐλαβούμεθα , μας περιγράφει γλαφυρὰ τὶς εὐώδεις ἀρετές του . Ἂς σταθοῦμεσύντομα σὲ τρεῖς ἀπὸ αὐτὲς με τη βοήθεια του.

Αὐτὸ ποὺ χαρακτηρίζει τὸν Τίμιο Πρόδρομο , εἶναι ἡ εὐθύτητα καὶ ἡ παρρησία του στη διατύπωση της αλήθειας. Ἦρθε ἀντιμέτωπος μὲ τὴν θρησκευτικὴ καὶ πολιτικὴἐξουσία τῆς ἐποχῆς , στηλίτευσε τὴν ὑποκρισία τὴν ἀνομίακαὶ τὴν ἀσέβεια , ἀπὸ ὁποιονδήποτε κι ἂν προέρχονταν. Τὸπνευματικὸ του ἀνάστημα , τὸ κύρος τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆςτου γιὰ τὴν ὁποία εἶχε πλήρη βιωματικὴ ἐμπειρία , ἀφοῦειναι ὁ μοναδικὸς προφήτης ποὺ ἀξιώθηκε νὰ δεῖ καὶσυναναστραφεῖ μὲ τὸν κυρηττόμενον Μεσσία Χριστὸ , ἦταν καὶ εἶναι ἔλεγχος γιὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀλλὰ καὶπαρακλητικὸ κάλεσμα μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς στὸΣαρκωθέντα Υἱὸ καὶ Ἀμνο τοῦ Θεοῦ.

Πολλοὶ λίγοι στὸ πέρασμα τῆς μετὰ Χριστὸν ἱστορίαςεἶχαν τὴν πνευματικὴ ἀκτινοβολία καὶ δύναμη ὥστεδημόσια νὰ ἐλέγξουν τὴν ἁμαρτία στὰ πρόσωπα αὐτῶν ποὺτὴν διαπράττουν , χωρὶς νὰ φοβοῦνται οἱ ἴδιοι τὸν ἔλεγχογιὰ δικές τους ἁμαρτίες ἡ τὶς συνέπειες ἑνὸς τέτοιου τολμήματος. Ένας από αυτους ἦταν ὁ συνώνυμός του Ἁγίου μας, ο Ἱερὸς Χρυσόστομος. Θὰ ἦταν παράτολμο, αδελφοί μου νὰ μιμηθοῦμε τὴν παρρησία των λόγων , καὶτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐλέγχους τοῦ Προδρόμου προς τους αμαρτήσαντες, και εν προκειμένω προς τον Βασιλέα Ηρώδη. Μπορούμε να μιμηθοῦμε ὅμως τὴν ἀποστροφὴ τοῦπρὸς τὴν ἁμαρτία , τὴν στοργικὴ ἀγάπη του γιὰ τοὺςμετανοοῦντας ποὺ προσέρχονταν στὶς ὄχθες τοῦ Ἰορδάνουγια να εξομολογηθούν και να βαπτιστουν. Ας παραδειγματιστοῦμε ἀπὸ τὴν ἄμεμπτη βιοτή του καὶ τὸαμετακίνητον ἀπὸ τὸ Νόμο τοῦ Θεοῦ.

Ένα δεύτερο χαρακτηριστικὸ , ἄλλη μεγάλη ἀρετὴ τοῦΤιμίου Προδρόμου εἶναι ἡ ἀσκητικότητά του . Ποιὸςμπορεῖ νὰ περιγράψει ἱκανὰ τὴν ἰσαγγελη ζωή του στὴνἔρημό του Ἰορδάνου, τὴν λιτὴ δίαιτὰ του , τὴν κακοπάθεια , τὴν σκληραγωγία του; Ἡ ἄσκηση τοῦ Βαπτιστοῦ , ποὺἀποτέλει τὴν ἀπαρχὴ τοῦ ἀσκητικοῦ ἰδεώδους , δὲν ἦτανἕνα ἀτομικὸ ἀγώνισμα ἀπαξιώσης τοῦ σώματος καὶ τῆςψύλης , ἀλλὰ μία ὑπέρβαση , μία ἀναγωγὴ τῶν σωματικῶνἐπιθυμιῶν σὲ πνευματικὲς , μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰἐπιτευχθεῖ ἡ μυστικὴ ἑνώση μὲ τὸ Χριστὸ . Ἡ πεμπτουσία τοῦ ὀρθοδόξου βιώματος εἶναι χωρὶς ἀμφιβολία ἡ ἄσκηση , ἡ κατὰ Χριστὸν ἄσκηση . Αυτή διαφέρει ἀπὸ τὶς σύγχρονες διαδεδομένες φιλοσοφικὲς καὶ θρησκευτικὲς μεθόδους άσκησης τῆς ἀνατολῆς , ἀκριβῶς στὸ ὅτι μὲ τὴν ορθόδοξηἄσκηση δηλ. τὴ νηστεία , τὶς γονυκλισίες, τὴν ὄρθια στάση μας στὶς ἱερὲς ἀκολουθίες, τὴν κόπωση κατὰ τὶς ἱερὲςτελετὲς, πολὺ περισσότερο τὴν ἀποκοπή και απεξαρτησήμας ἀπὸ τὶς βλαβερὲς ἐπιθυμίες , γινόμαστε παθοκτόνοι , δήλ. ἀγωνιζόμαστε νὰ νεκρώσουμε τὰ πάθη μας καὶ ὄχισωματοκτόνοι ἀπαξιώνοντας ἐντελῶς τὴν ὕλη καὶ το σῶμαμας

το οποίο εἶναι συμφωνα με το Ευαγγέλιο ο οἶκος τῆςψυχῆς . Ἀγαπώντας καὶ προσβλέποντας ὅπως ὁ ἅγιός μας, στὸ Χριστὸ , ἂς Τοῦ δώσουμε ἐλεύθερα καὶ πρόθυμα κάτι ἀπὸ τὴν καθημερινότητά μας ὡς ἕνα μικρὸ βῆμα πρὸςΑὐτὸν , ξεκινώντας με τὶς δυὸ ὧρες τοῦ ἐκκλησιασμοῦ μας τὴν Κυριακή, με τὴν προσευχή μας , τὴ θυσία μας γιὰ τὸνπονεμένο ἀδελφό καὶ ὅτι ἄλλο μποροῦμε καὶ διαθέτουμε , γιατί μόνο δὶ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ θὰ γευτούμε κι εμεις τὴνπνευματικὴ χαρὰ ποὺ εἶναι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὸ τρίτο χαρακτηριστικό του Τιμίου Προδρόμου , ποὺὅπως εἴπαμε τὸν κατατάσσει πλησίον τοῦ ΔεσπότουΧριστοῦ , εἶναι ἡ ἰσχυρὴ καὶ θεοπειθῆς μεσιτεία του, τῆςὁποίας ὁ πιστὸς λαὸς αὐτῆς τῆς πόλεως εἶναι μάρτυρας ἀψευδὴς . Σὲ ποιοῦ τὰ χείλη δὲν υπάρχει συχνά πυκνά τὸπανίερο ὄνομα τοῦ Προδρόμου σὲ κάθε εὐχάριστη καὶδυσάρεστη στιγμὴ ; Στὸν τόπο αὐτὸ , ποὺ μὲ θαυμαστὸτρόπο ἦρθε ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου διὰ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦπρὶν τρεῖς περίπου αἰῶνες , ἔχουμε πλέον τὸν Πρόδρομο ἰσχυρὸ προστάτη , πάτερα καὶ ἔφορο και ἡ σχέση μας μαζί του εἶναι ἁπλὴ καὶ καρδιακή. Δὲν εἶναι λίγοι οἱΚρανιδιῶτες ποὺ μαρτυροῦν τὴν ζωντανὴ καὶὀφθαλμοφανῆ παρουσία του Αγίου καὶ τὰ θαύματα του ποὺ τα ἔχουν γευθεῖ ὡς γλυκεῖς καρποὺς τῆς δυνατῆςπίστης καὶ τῆς εὐλάβειάς τοὺς πρὸς τὸν ἅγιο. Ἡ σημερινήπάνδημη Πανήγυρις αυτὸ πιστοποιεῖ.

Εκτός όμως ἀπὸ τὴν κοινωνική της διάσταση , η εορτή αυτή ἔχει κατανυκτικὸ καὶ σχεδὸν πένθιμο χαρακτήρα όπως περιγραφεται στην υμνολογία της ημέρας. Τα επίκαιρα αυτά νοήματα μας φανερωνουν μια μεγαληαλήθεια: ότι δὲ θὰ πάψουν σὲ καμία ἐποχὴ οἱ ἀμετανόητοιἄνθρωποι νὰ «μαίνονται και να ταρράσσονται» στο άκουσμα της αληθειας , ζητώντας τὴν Κεφαλὴ τοῦΒαπτιστοῦ ἐπὶ πίνακι , διότι ο Πρόδρομος γι΄ αὐτοὺς , όπως και κάθε συνεπής κήρυκας της αληθείας, εἶναι «βαρὺς καὶβλεπόμενος» .

Ἂν ὅμως μὲ τὴ Γέννησή του ὁ Ἰωάννης γέμισε ὅλουςμὲ χαρὰ καὶ ἔλυσε τὴ σιωπὴ τοῦ πάτερα τοῦ Ζαχαρία , ἀνάλογη πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ χαρὰ τὴν ἥμερα αὐτὴ τοῦΜαρτυρικοῦ του τέλους , τὴν ὁποία μας ἀξιώνει νὰπανηγυρίζουμε ὅλοι ἐμεῖς ποὺ τὸν ὀνομάζουμε Προστάτη μας καὶ Πολιοῦχο, ὁ Ἐπίσκοπός μας, οἱ Ἱερεῖς , οἱ ἄρχοντεςκαὶ ὁ πιστὸς λαὸς . ‘Ολοι ἔχουμε μέρος στὸ φῶς καὶ στὴχαρὰ ποὺ σκορπά ἡ μνήμη του Αγίου μας.

Εὐχηθεῖτε Σεβασμιωτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα νὰἔχουμε ολοι ἀκόμη περισσότερο σε αυτή την δυσκολησυγκυρία τὶς άγιες πρεσβεῖες του Τιμίου Προδρόμου στὸὄνομα τοῦ Κύριού μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὢ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις σὺν τῷ Πατρί καὶ τῷ Ἁγιῳ Πνευματι εἰς τοὺςαἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

π. Χριστοφόρος Καραβίας